

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 113/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 232/06 a postupom Okresného súdu Rožňava a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2007 doručená sťažnosť JUDr. V. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 232/06. Sťažovateľ v doplnení sťažnosti z 23. marca 2007 označil ako ďalšieho účastníka konania, proti ktorému sťažnosť smeruje, Okresný súd Rožňava (ďalej „okresný súd“), pričom neoznačil konkrétne číslo konania.

V sťažnosti sťažovateľ okrem iného uviedol: *„Proti rozsudku prvostupňového súdu som včas uplatnil odvolanie. Zásielka bola súdu odoslaná poštou z M. dňa 16. 12. 2005. Súd vo veci odvolacieho konania nevykonal doposiaľ nijaký úkon. Od uplatnenia odvolania, je odvolací súd - nečinný už 15 mesiacov.“*

Sťažovateľ ďalej uviedol, že 28. februára 2007 podal sťažnosť na nečinnosť krajského súdu priamo predsedovi. Odpoveď, v ktorej predseda krajského súdu uvádza, že:

„Spis Okresného súdu Rožňava sp. zn. 9 C 279/02 došiel krajskému súdu na odvolacie konanie dňa 2. 6. 2006.

Rozhodnutie odvolacieho súdu možno očakávať, podľa poradia, do konca mája 2006“, pripojil k sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby o jeho sťažnosti rozhodol takto:

„1. Krajský súd v Košiciach porušil základné práva JUDr. V. H. podľa ústavy a dohovoru, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ohľadne domáhania sa svojej odmeny za prácu, ktorá odmena mu patrí podľa čl. 36, písm. a), b) ústavy bez diskriminácie, čím mu svojou nečinnosťou a vytváraním stavu právnej neistoty priamo spôsobuje materiálnu škodu.

2. JUDr. V. H. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000,- Sk (...), ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť...“

Ústavný súd zistil, že v konaní krajského súdu sp. zn. 2 Co 232/06 o odvolaní sťažovateľa ako navrhovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 9 C 279/02

(číslo konania ústavný súd zistil z odpovede predsedu krajského súdu, ktorá bola súčasťou príloh k sťažnosti sťažovateľa) bolo nariadené pojednávanie na 21. máj 2007.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná

predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Sťažovateľ podaním sťažnosti na prietahy v konaní z 28. februára 2007 predsedovi krajského súdu vyčerpal podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde opravný prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje.

Krajský súd v odpovedi na jeho sťažnosť zo 14. marca 2007 uviedol, že rozhodnutie vo veci sťažovateľa je možné očakávať do konca mája 2006 (správne malo byť uvedené do konca mája 2007; pozn.) a podľa zistenia ústavného súdu vo veci nariadil pojednávanie na 21. máj 2007.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená už 19. marca 2007, devätnásť dní po doručení sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi krajského súdu, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06).

Ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná krajskému súdu ako účinný prostriedok nápravy porušovania namietaných práv splnila svoj účel, pretože z procesných úkonov krajského súdu vykonaných po jej podaní je zrejmé, že predseda krajského súdu prijal potrebné opatrenia, v dôsledku ktorých postup krajského súdu bezprietahovo, resp. plynule smeruje k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa.

Prípadná pokračujúca nečinnosť krajského súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa na základe uvedeného dospel k záveru, že sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ napáda postup krajského súdu je neprípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v doplnení sťažnosti z 21. marca 2007 namietal porušenie svojich základných práv aj postupom okresného súdu.

Pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti vychádzal ústavný súd zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie právnej neistoty (III. ÚS 61/98). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte dochádza a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte trvá (napr. mutatis mutandis II. ÚS 387/06). Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 20/02).

Zo sťažnosti, predložených príloh a z odpovede predsedu krajského súdu zjavne vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu (19. marca 2007) sa vec nachádzala na krajskom súde v dôsledku podania odvolania. Sťažovateľ namietal zbytočné prietahy v konaní okresného súdu, ktorý vo veci samej v čase podania sťažnosti už nekonal. Z uvedeného dôvodu už okresný súd nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať priebeh namietaného konania ani spôsobovať prietahy v ňom. Sťažnosť

sťažovateľa bolo preto v tejto časti potrebné podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (m. m. IV. ÚS 219/03, II. ÚS 24/06).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2007